

Augsburg, 11. Januar 1571

An Theodor Zwinger

UB Basel, Fr. Gr. I 11, fol. 331r.

S. D. Simonem Ostermannum, Rectorem Lauingenum, compatrem meum, tamdiu abesse miror. Quid de mea lucubratione fiat, prorsus ignoro: nec ex nondinis vestris, nec per Walhium vllis literis acceptis. Tabellarius autem Ingolstadiensis, qui ante idus Decembris hinc discessit, nondum redijt, fortasse procellis niuum miser, in Hercyniae syluae vastitatibus, obrutus. Editio Demosthenis quando expectanda sit, eò scire cupio maximè, vt praefationem ad Senatum Augustanum Episcopio nostro maturè mittam: ad quem defero et Gnomologiam Isocraticam Graecolatinam, annos abhinc 15 collectam, nunc emendatam. Quae quamuis aequè vt Demosthenica, sit ἄτακτος: tamen nec mihi scriptionis laborem perire volo, et libros multò ea nequiores bene vendi scio. Eam lucubratiunculam superiore anno bis ea conditione, qua reliqua Isocratica, Oporinianis obtuli: sed nullum ab eis responsum accepi. Cum autem qui tacet, repudiare videatur: puto eos Episcopio nullam mouere posse controuersiam, praesertim cum peculiare opus sit, priuilegio Caesareo minimè comprehensum. Te tamen ex ijs cognoscere velim, quid animi habeant? Nolim enim serere rixas. Sed si Episcopium excudere non patientur: alia conditione ad illos non mittam, nisi accepta syngrapha, qua fidem dent, se id opus ad nondinas autumnales huius anni 71. absoluturos, et mihi 20 exempla, et in singulos graecolatinos terniones, singulos florinos statim ab editione numeraturos. Cupio sanè mihi nihil esse cum eis negotij, quando eorum animos à me abhorrere video. Nolim tamen committere, vt quisquam de me conquerendi vllam habere causam videatur. Quare et in hoc negociolo ab humanitate tua et consilium et auxilium expeto. Vale. Augustae Vindelicorum. 11. Ianuarij 1571.

Hiero[nymus] Wolfius
Tuus.

Demosthenes meus editus vbi fuerit, petes exemplum ab Episcopio, idque aequi boniqué facies. Theatrum tuum renouatum vtinam videre mihi liceat, opus haud dubiè longè aliud et dignius inscriptione theatri vniuersitatis, quam Christophori Mylaei farrago. Prima quidem editio id specimen dedit, vt qui τὰς δευτέρας φροντίδας viderit, se non librum, sed bibliothecam integrum videre sit existimaturus. Quod autem aliquando ad me scripsisti, perfectionem ab homine flagitandam non esse, ne nihil inter deos atque homines interesse videatur: id sic accipio, vt qui de te iudicium facturi sunt, non tam te non esse deum, quam se esse homines meminerint. Iterum vale, et per occasionem vel trib[us] verbis responde.